

[Indenrigsministeren.]

til for at ordne omegnskommunernes borgmestre!

Dette tankevækkende ændringsforslag indeholder i stk. 4 bl. a. følgende:

„Udskrivnings- eller beskatningsprocenten reguleres, som om der var udskrevet grundskyld med den samme promille i omegnskommunen plus amtskommunen som i centralkommunen.“

Det lyder umiddelbart besnærende, og det er altså også lykkedes at besnære hr. Niels Westerby; men er det en korrekt sammenligning? Er denne direkte sammenligning — det tror jeg hr. Helveg Petersen har ret i at spørge om — virkelig rigtig? Er det promillerne, der er afgørende, eller er det grundværdierne?

Dertil kan man også rette andre indvendinger imod ændringsforslaget, bl. a. at ganske ubetydelige forskelle på beskatningstygnden i de to kommuner kan føre til enten det fulde tilsvær eller ganske ophør deraf, og det kunne vel tænkes i den givne situation at give anledning til visse spekulationer omkring grundskyldpromiller og beskatningsprocent; men det er mindre væsentlige detaljer. Jeg synes ikke om ændringsforslaget, og jeg finder det rigtigt at forkaste det. Det ville indebære en midlertidig løsning, som næppe ville øge retfærdigheden i en ordning, som ingen anser for fuldt retfærdig.

Hr. Niels Helveg Petersen lod mig vide, at jeg ikke måtte regne med, at hans parti om et par år ville være med til en yderligere forlængelse af denne lovgivning. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis ikke håber, det bliver nødvendigt om 2 år at foreslå en forlængelse; på den anden side vil jeg dog regne med, at hvis vi om 2 år foreslår en forlængelse, er det, fordi vi er så langt fremme, at vi kan skimte en løsning og derfor blot skal have en kortere periode overstået.

Hr. Sigsgaard rejste en række spørgsmål, og jeg vil gerne understrege, at det er problemer, vi i regeringen meget hyppigt drøfter. Hr. Sigsgaard rejste spørgsmålet om kommunernes adgang til det udenlandske lånemarked. Nu er der vel ingen, der generelt ville give alle kommuner fri adgang til at gå på det udenlandske lånemarked; det

kunne føre til en temmelig stor international forvirring. Vi har det i øjeblikket sådan, at Københavns kommune har adgang til det udenlandske lånemarked, og Københavns amtskommune har fået en tilladelse dertil. Jeg kan meget vel se, at man med rette kan indvende, at andre amtskommuner og andre større bysamfund ikke har den samme adgang; men hvor skulle vi sætte en rationel grænse mellem de kommuner, der havde adgang, og dem, der ikke måtte få den? I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi allerede i eftermiddag skal have en drøftelse med Nationalbanken om hele problemet om det offentlige låntagning i udlandet. Jeg kan ikke være uenig med hr. Sigsgaard i de bemærkninger, han i den forbindelse gjorde om det private erhvervslivs muligheder på det udenlandske lånemarked.

Så pegede hr. Sigsgaard med megen ret på, at vi jo ofte gennemfører love her, som er en belastning af kommunernes økonomi. Nu har vi i hvert fald indført dette, at vi ved fremsættelse af ethvert lovforslag undersøger, om en sådan belastning indbæres i lovforslaget, og der er pligt til at oplyse det ved fremsættelsen af ethvert lovforslag. Men jeg erkender, at vi ikke er alt for blødsødne over for kommunerne; vi giver dem vel heller ikke altid tilstrækkelig tid til at indrette sig på det, vi vil gennemføre.

Men jeg vil altså gerne sige, at hele problemet, også om udviklingskommunerne, har vi taget op. Problemet må søges angrebet ad forskellige veje; der bliver i nær fremtid — det har været meddelt offentligt — optaget et udenlandsk lån, som vil gå til kommunerne til finansiering navnlig af hospitalsbyggeri og skolebyggeri, og det er vel muligt igennem boligfonden at hjælpe visse udviklingskommuner, hvor det drejer sig om byggemodning. Vi er altså fuldstændig klar over, at den øjeblikkelige finansielle situation har skabt store vanskeligheder for kommunerne, og skulle vi glemme det, gør kommunerne os meget hyppigt opmærksom derpå. Vi er klar over, at det ikke blot er, skal vi sige skrig uden baggrund; der er i høj grad en realitet i det for mange af vore store bysamfund, navnlig for bysamfund under udvikling.

Hermed sluttede forhandlingen.